

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 października 2026 r.

Poz. 1027

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 października 2026 r.

w 120-lecie powstania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

Historia dzisiejszej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie sięga początków XX wieku, a sama uczelnia ewoluowała wraz ze zmianami politycznymi i gospodarczymi w Polsce i w Europie. Zaczęło się od Augusta Zielińskiego – dawnego wykładowcy ekonomii i buchalterii w Szkole Handlowej im. Leopolda Kronenberga – który w 1906 r. założył Prywatne Kursy Handlowe Męskie w Warszawie. Trzy lata później, po śmierci założyciela, przemianowano je na Wyższe Kursy Handlowe im. Augusta Zielińskiego, w 1915 r. – na Wyższą Szkołę Handlową, a w 1933 r. – na Szkołę Główną Handlową w Warszawie.

Po wybuchu II wojny światowej okupacyjne władze niemieckie zakazały prowadzenia zajęć w szkołach wyższych, jednak nie zdołały przerwać działalności SGH. Pod kierownictwem wybitnego ekonomisty Edwarda Lipińskiego (późniejszego współzałożyciela Komitetu Obrony Robotników) prowadziła ona nadal zajęcia pod różnymi, kamuflującymi jej rzeczywisty charakter nazwami, takimi jak „Kursy Gospodarcze” czy „Miejska Szkoła Handlowa”. W 1945 r. uczelnia powróciła do oficjalnej działalności i nazwy „Szkoła Główna Handlowa”, jednak komunistyczna doktryna gospodarcza, polegająca na upaństwowieniu gospodarki i wprowadzeniu centralnego planowania, pozostawała w sprzeczności z dorobkiem naukowców i programem nauczania w ówczesnej SGH. Konsekwencją tego był dekret z sierpnia 1949 r. o upaństwowieniu SGH i przekształceniu jej w Szkołę Główną Planowania i Statystyki w Warszawie.

Początek lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku przeszedł do historii szkoły jako czas presji politycznej i ideologicznej. Stopniowe zmiany zaczęły się dokonywać po 1955 r. Nadal – co rozumiałe – wykładano tzw. ekonomię polityczną socjalizmu i teorię gospodarki centralnie planowanej, ale jednocześnie prowadzono badania i przekazywano studentom wiedzę z zakresu gospodarki rynkowej, polityki pieniężnej, funkcjonowania giełd kapitałowych i kursów walutowych, przyczyn inflacji i metod jej zwalczania, czyli o wszystkim tym, co było prawdziwą, a nie wymyśloną, ekonomią. Nie może zatem dziwić fakt, że począwszy od 1990 r., po zmianie ustroju, kiedy specjalistów od zarządzania gospodarką rynkową nie było zbyt wielu, 6 kolejnych ministrów finansów było absolwentami Szkoły Głównej Planowania i Statystyki.

Lata dziewięćdziesiąte XX wieku to początek nie tylko wielkich przemian gospodarczych w Polsce, lecz także zasadniczych zmian w funkcjonowaniu uczelni. Przywrócono nazwę „Szkoła Główna Handlowa w Warszawie”, zreformowano wewnętrzną strukturę organizacyjną, dostosowując ją do wymogów gospodarki rynkowej w Polsce i na świecie, znacznie rozbudowano współpracę międzynarodową. SGH stała się także swego rodzaju wszechnicą ekonomiczną, promieniującą na otoczenie. W 2000 r. zostało utworzone Niepubliczne Liceum Ogólnokształcące SGH, w 2006 r. zainaugurował działalność Uniwersytet Trzeciego Wieku, w 2008 r. uruchomiono Akademię Młodego Ekonomisty i Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy, a w roku 2025 – Otwarty Uniwersytet Ekonomiczny.

Dziś SGH jest najbardziej prestiżową publiczną uczelnią ekonomiczno-biznesową w Polsce – od lat zajmuje pierwsze miejsce w krajowych rankingach oceniających jakość kadry i badań naukowych oraz efekty procesu nauczania. Wśród absolwentów i pracowników uczelni znajdują się wybitni naukowcy, zwłaszcza ekonomiści, ukończyli ją także przedsiębiorcy, urzędnicy państwowi i samorządowi oraz liderzy życia publicznego, którzy mieli i mają znaczący wpływ na rozwój Rzeczypospolitej Polskiej. Przed wojną ze społeczności uczelni wywodziło się 6, a od 1989 r. 8 senatorów RP. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie cieszy się także wysokim uznaniem za granicą, czego dowodem są akredytacje (czyli potwierdzenia jakości) przyznane SGH przez 3 najważniejsze międzynarodowe organizacje akredytacyjne. Taką tzw. potrójną koroną akredytacyjną może się pochwalić jedynie 1 % uczelni biznesowych na świecie. SGH należy też do Europejskiego Uniwersytetu Nauk Społecznych CIVICA, sojuszu uniwersyteckiego skupiającego 10 najlepszych uniwersytetów i szkół biznesowych w Europie.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, podejmując uchwałę w 120. rocznicę powstania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, pragnie uczcić zasługi wielu pokoleń pracowników i studentów tej uczelni, którzy, niejednokrotnie w trudnych warunkach, budowali jej pozycję i prestiż. Senat wyraża uznanie dla tej zasłużonej instytucji, docenia wkład SGH w rozwój polskiej nauki, edukacji i gospodarki oraz podkreśla jej znaczenie w budowaniu nowoczesnej, konkurencyjnej i odpowiedzialnej Polski.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *M. Kidawa-Błońska*